

LVII.

Betænkning

over
 det Landstinget fra Folkethinget oversendte Udkast, til Lov om Skibsfart og Handel paa Island.

(Afgiven af Landstingets Udvalg.)

Undertegnede Udvalg, som i Landstingets Møde den 16de Februar 1854 er nedsat for at afgive Betænkning over det Thinget af Regeringen forelagte „Udkast til Lov om Skibsfart og Handel paa Island“, har tillige at afgive Betænkning over ovennævnte i Folkethinget vedtagne og derefter Landstinget oversendte Forslag til Lov om samme Gjenstand. Udvalget har derfor under Et taget begge Forslag under næsteste Overveelse, og tillader sig nu, med Hensyn til det fra Folkethinget oversendte Forslag, at ytre Følgende:

Alle Udvalgets Medlemmer have under deres Arbejde i denne Sag, hvilket mere har været rettet paa at undersøge og prøve Andres Meninger og Bidrag til Sagens fuldstændige og udtømmende Behandling, end selv i saa Henseende at fremkomme med noget Nyt, været enige i de Grundsætninger, hvorfra begge Lovudkast ere udgaaede, nemlig:

at den islandske Handel bør frigives for fremmede Staters Undersaatter; at denne Frigivelse bør være saa fuldstændig, som Forholdenes Natur gjør det muligt; at Afgifterne paa Handelen bør være saa lempeelige, at samme ikke blive behyrrende for Indbyggerne eller forhindre Handelens Opkomst; at der i Almindelighed ikke bør betinges Differentialafgifter af Fremmedes Handel paa Island, Udvalgenes Betænkninger.

og endelig, at der ved Sagens Ordning, have tilbørligt Hensyn til, at Island sikkes en stadig Handel og tilstrækkelig Forsyning med Nødvendighedsartikler.

Men Udvalget har derhos maattet erkende, at Valget af de hensigtsmæssigste Midler til at gennemføre disse Grundsætninger og heldigen bane Veien for Opnaaelsen af de tilsigtede Resultater kræver en mere udstrakt Sagkundskab, end Udvalget besidder, samt at selv en langt større Sagkundskab dog, efter Forholdenes Natur, maa lade en Deel tilovers for det blotte Skjøns Omraade, hvis forskjellige Resultater betinges af den individuelle forskjellige Opfattelse af Forholdene og af den Vægt og Betydning, hver af de anførte Grundsætninger tillægges i Forhold til de øvrige.

Det er Udvalget særdeles ubehageligt, at nærværende Sag først er kommen det tilhænde henimod nærværende Rigsdagssessions Udlob; thi det er derved blevet Udvalget umuligt at afgive en Betænkning, som, hvad Formen angaaer, kan tilfredsstille Thingets billige Fordringer, og man har paa den anden Side formænt, at Sagens Betsaffenhed fordrer, at vi fra vor Side ikke bør give Anledning til, at dens Afgjørelse skal udsættes til en paafølgende Rigsdag.

Vi have derfor ikke kunnet faae Leilighed til her at udvilde de forskjelligheder, der finde Sted mellem de tvende ovennævnte Lovudkast, men maae indskrænke os til at ytre, at vi an-